

Водночас, український досвід має свої унікальні особливості. Наприклад, включення до складу аптечок засобів для протидії хімічним та біологічним загрозам відображає специфіку гібридної війни, яку веде росія. Це відрізняє українські аптечки від стандартних наборів, що використовуються в арміях країн НАТО в операціях проти нерегулярних збройних формувань.

Досвід війни з росією суттєво вплинув на підходи до формування та медичного оснащення індивідуальних та колективних аптечок в Україні.

Ключовими змінами стали:

- впровадження сучасних засобів для зупинки кровотечі та стабілізації стану пораненого;
- розширення спектру медичних препаратів у колективних аптечках для надання допомоги при складних пораненнях;
- включення засобів протидії хімічним та біологічним загрозам;
- наближення стандартів комплектації до вимог НАТО з урахуванням специфіки гібридної війни.

Ці зміни дозволили значно підвищити ефективність надання першої медичної допомоги в бойових умовах, що безпосередньо вплинуло на рівень виживання поранених. Водночас, постійна еволюція методів ведення війни та медичних технологій вимагає подальшого вдосконалення підходів до формування аптечок.

Майбутні дослідження в цій галузі мають зосередитися на розробці інноваційних медичних засобів, адаптованих до специфічних умов гібридної війни, а також на вдосконаленні систем навчання військовослужбовців та цивільного населення навичкам надання першої допомоги з використанням сучасних аптечок.

*Толстонос Димитрій,
кандидат юридичних наук, доцент,
начальник кафедри бойового та
логістичного забезпечення*

Київський інститут Національної гвардії України

*Стецов Олександр,
Київський інститут Національної гвардії України*

ЕКСТРЕМАЛЬНЕ ІНДИВІДУАЛЬНЕ ВИЖИВАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: ДОСВІД ПІДРОЗДІЛІВ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ КРАЇН-ЧЛЕНІВ НАТО

У сучасному світі, де геополітична ситуація залишається напруженою, а військові конфлікти стають все більш непередбачуваними, питання індивідуального виживання військовослужбовців набуває критичного значення. Особливо це стосується підрозділів спеціального призначення, які часто діють в екстремальних умовах, далеко від основних сил підтримки. Країни-члени НАТО, усвідомлюючи важливість цього аспекту, розробили та

впровадили передові методики екстремального індивідуального виживання для своїх елітних військових підрозділів. Ця теза розглядає ключові аспекти цих методик, їх ефективність та потенційне застосування в ширшому військовому контексті.

Методики екстремального індивідуального виживання, які використовуються підрозділами спеціального призначення країн НАТО, базуються на комплексному підході, що охоплює фізичну, психологічну та технічну підготовку. Ці методики постійно вдосконалюються на основі реального бойового досвіду та найновіших наукових досліджень у галузі людської фізіології та психології.

Одним з ключових елементів підготовки є розвиток здатності військовослужбовців адаптуватися до різноманітних екстремальних умов. Це включає тренування в арктичних регіонах, пустелях, джунглях та високогірних районах. Наприклад, програма підготовки британського SAS передбачає інтенсивний курс виживання в джунглях Белізу, де військовослужбовці вчаться знаходити воду, їжу та будувати укриття в умовах тропічного лісу.

Психологічна стійкість є не менш важливим аспектом екстремального виживання. Методики SERE (Survival, Evasion, Resistance, and Escape), розроблені в США, фокусуються на підготовці військовослужбовців до можливого полону та допитів. Ці тренування включають симуляції стресових ситуацій та навчання технікам збереження психологічної стабільності в умовах ізоляції та тиску.

Технічна підготовка охоплює навички орієнтування на місцевості, використання природних ресурсів для виживання, надання першої медичної допомоги в польових умовах та ефективне використання спеціального обладнання. Французькі командос, наприклад, проходять інтенсивний курс альпіністської підготовки, що дозволяє їм ефективно діяти в гірських умовах.

Важливим аспектом методик виживання є розвиток ситуаційної обізнаності та здатності швидко приймати рішення в критичних ситуаціях. Норвезькі спецпризначенці, відомі своєю підготовкою до дій в арктичних умовах, навчаються оцінювати ризики обмороження та гіпотермії, швидко будувати снігові укриття та ефективно використовувати обмежені ресурси.

Досвід показує, що ці методики значно підвищують шанси на виживання військовослужбовців у екстремальних ситуаціях. Як зазначив один з інструкторів американських "морських котиків", ці навички не лише рятують життя, але й дозволяють бійцям залишатися ефективними навіть у найскладніших умовах.

Важливо відзначити, що методики екстремального виживання постійно еволюціонують. Наприклад, останні розробки включають інтеграцію технологій віртуальної реальності для симуляції екстремальних умов та вдосконалення навичок прийняття рішень.

Досвід підрозділів спеціального призначення країн-членів НАТО у сфері екстремального індивідуального виживання демонструє критичну

важливість комплексної підготовки військовослужбовців до дій у найскладніших умовах. Ці методики, що охоплюють фізичну, психологічну та технічну підготовку, значно підвищують шанси на виживання та ефективність військових операцій.

Впровадження подібних методик у військову підготовку може суттєво підвищити боєздатність та стійкість збройних сил в цілому. Однак, важливо адаптувати ці методики до конкретних потреб та умов кожної країни, враховуючи специфіку її географічного положення, кліматичних умов та потенційних театрів військових дій.

Подальші дослідження та розвиток методик екстремального виживання, особливо з урахуванням нових технологічних можливостей та змін у характері сучасних конфліктів, залишаються критично важливими для забезпечення високої боєготовності військ та збереження життя військовослужбовців у найскладніших умовах.